

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/35/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5809010146
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Repáň
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5809010146.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Repáňa a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Juraja Krupu na neverejnom zasadnutí konanom 10. januára 2013 prejednal odvolania obžalovanej P. W. a okresného prokurátora podané proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/60/2009 z 27.10.2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/60/2009 z 27.10.2011.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Námestovo bola obžalovaná P. W. uznaná za vinnú zo spáchania obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. pre skutok uvedený vo výroku napadnutého rozsudku.

Bola za to odsúdená podľa § 213 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanej uložil povinnosť nahradiť poškodenej obchodnej spoločnosti Primula s.r.o. Zuberec škodu vo výške 185.828,39 Eur.

Proti rozsudku okresného súdu podali riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote odvolania okresný prokurátor a obžalovaná (ako aj jej obidvaja obhajcovia). Prokurátor podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu v neprospech obžalovanej, a to proti výroku o treste a zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaná namietala, že súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní nevychádzal z náležite zisteného skutkového stavu. Podľa názoru obžalovanej v prejednávacom prípade nebola jednoznačne zistená výška škody a nebolo zistené kedy a akým spôsobom ku schodku finančných prostriedkov došlo. Na podklade týchto skutočností záver súdu o tom, že si mala obžalovaná prisvojiť predmetné peniaze sa javí byť ako arbitrárny, nakoľko nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, a preto považuje rozhodnutie okresného súdu za nezákonné. Tvrdenie obžaloby uvedené v záverečnej reči (ale aj súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku), že obžalovaná mala neustále meniť svoju výpoveď, nemá oporu ani v trestnom spise, ani v iných dôkazoch, pretože obžalovaná od prvého momentu, kedy začala mať pochybnosť o stave pokladne, ešte pred začatím trestného konania požadovala audit spoločnosti tak, aby sa pochybnosti odstránili a zotrvala na svojom tvrdení, že finančné prostriedky nikdy nezobrala, neobohatila sa a ani inému toto neumožnila. Toto tvrdenie obžaloby

obžalovaná považuje za účelové a nepodložené. Navrhla preto, aby krajský súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil a ju oslobodil spod obžaloby, resp. aby po zrušení napadnutého rozsudku vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovanej a čiastočne aj odvolanie okresného prokurátora sú dôvodné.

Podstata žalovanej trestnej činnosti podľa obžaloby a podľa rozsudku okresného súdu u obžalovanej P. W. mala spočívať v tom, že táto ako riaditeľka a konateľka obchodnej spoločnosti Primula s.r.o. Zuberec si v období od 1.12.1997 do 13.5.2008 z finančných prostriedkov predmetného hotela a tržieb postupne počas celého uvedeného obdobia bez vedomia spoločníkov, ostatných konateľov spoločnosti a spolupracovníkov fyzicky alebo výberom z účtu spoločnosti brala rôzne finančné čiastky, ktoré následne použila pre svoje bližšie neurčené účely a tejto obchodnej spoločnosti mala spôsobiť škodu vo výške 5.598.266,-Sk (185.828,39 Eur). Mala si teda prisvojiť cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobiť tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, čím mala naplniť skutkovú podstatu obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák.

V prejednávanom prípade boli v prípravnom konaní zadovážené a na hlavnom pojednávaní okresným súdom vykonané dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporovali. Obžalovaná P. W. od počiatku trestného stíhania uvádzala, že žiadne peniaze ako riaditeľka hotela Primula Zuberec si neprisvojila, a teda sa nemohla dopustiť žalovanej trestnej činnosti. Do funkcie riaditeľky hotela bola vymenovaná 1.12.1997, a to Ing. Q. Q. a X. L.. Nepodpísali s ňou hmotnú zodpovednosť a taktiež nebola robená ani hmotná inventúra a nebol vyhotovený preberací a odovzdávací protokol. Jej úlohou bolo dozerať a riadiť chod hotela Primula. S finančnými prostriedkami uloženými v pokladni (trezore hotela) manipulovali aj pani X., P., pán W. a v neposlednom rade aj pani N.. Z jej vyjadrení možno usúdiť, že ku manku pri hospodárení v predmetnom hoteli vôbec nedošlo, resp. za toto manko ona nezodpovedá.

Na druhej strane výpovede svedkov, tak ako sú uvedení v odôvodnení napadnutého rozsudku, aj zo znaleckého posudku a ostatných listinných dôkazov možno usudzovať, že skutok uvedený v rozsudku sa mohol stať a tento mala spáchať obžalovaná P. W..

Na preukázanie viny obžalovanej súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovanú, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania a že ho spáchala konkrétna osoba. To platí tým skôr, keď v prejednávanom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov. Podľa názoru krajského súdu doposiaľ vykonanými dôkazmi nebola obžalovanej P. W. jednoznačne preukázaná vina za spáchanie žalovanej trestnej činnosti. Vznikli vážne pochybnosti o správnosti skutkových zistení súdom prvého stupňa, čo bolo dôvodom, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že do pokladne (trezoru hotela) okrem obžalovanej P. W. mali prístup ďalšie 4 osoby, a to pani X., pani P., pani N. a pán W.. Aj tieto 4 osoby, či už vo funkcii prevádzkára alebo účtovníka disponovali s peniazmi, prijímali ich od čašníkov resp. recepcných, vkladali ich do predmetnej pokladne, z čoho logicky vyplýva, že aj oni mali možnosť prisvojiť si peniaze z pokladne, ktoré patrili hotelu Primula. Z uvedeného dôvodu preto podľa názoru krajského súdu vznikli pochybnosti o tom, či obžalovaná P. W. zodpovedá sama za celý schodok, ktorý bol zistený v účtovníctve hotela Primula Zuberec. Ak sa v ďalšom konaní jednoznačne nepreukáže, že iba obžalovaná P. W. je zodpovedná za celý schodok, je potrebné, aby súd v tejto súvislosti aplikoval zásadu „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovanej.

Použitie zásady „in dubio pro reo“, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Okresný súd v odôvodnení rozsudku na strane 11 posledný odsek konštatuje, že dospel k záveru, že obžalovaná svojím konaním naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., pričom obrana obžalovanej bola vykonanými dôkazmi spoľahlivo vyvrátená. Súd na jednej strane konštatuje, prečo neuveril obhajobe obžalovanej, na druhej strane však absentujú akékoľvek konkrétne dôkazy, ktoré súd viedli k týmto záverom. Záver okresného súdu o zavinení obžalovanej preto vyznieva ako domnienka, ktorá nie je podložená žiadnym konkrétnym dôkazom, resp. súd neuviedol žiadny dôkaz, na podklade ktorého dospel k takémuto záveru. Súd na jednej strane konštatuje dôkazy, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní, avšak tieto dôkazy riadnym spôsobom v súlade so zákonom nevyhodnotil. Na strane 12 rozsudku (záver prvého odseku) súd konštatuje, že z výpovede účtovníčky (nevieme ktorej) vyplýva, že obžalovaná ešte dňa 12.5.2008 vybrala z účtu 40.000,-Sk a toho istého dňa 25.000,-Sk, ktoré nezdokladovala. Podľa názoru krajského súdu práve takáto činnosť obžalovanej by mohla byť podkladom pre jej trestnú zodpovednosť, t.j. že vybrala z účtu obchodnej spoločnosti Primula s.r.o. Zuberec finančné prostriedky, ktoré neboli zaúčtované v peňažnom denníku, resp. pokladni tejto spoločnosti. V tejto súvislosti je podľa názoru krajského súdu potrebné, aby okresný súd doplnil dokazovanie, preveril jednotlivé výbery z účtu obchodnej spoločnosti s tým, aby bolo zistené, či boli zaúčtované v pokladničnej knihe alebo nie. Ak by tomu tak nebolo, takto zistený obnos peňazí by mohol podľa názoru krajského súdu tvoriť základ pre trestnú zodpovednosť obžalovanej, v súvislosti s trestným činom sprenevery v zmysle ustanovenia § 213 Tr. zák.

Keďže vznikli vážne pochybnosti o správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa, krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Ako už bolo vyššie uvedené, je potrebné dokazovanie zamerať na zistenie, kedy, koľko peňazí obžalovaná z účtu obchodnej spoločnosti vybrala a prečo neboli zdokladované v pokladničnej knihe a akým spôsobom s nimi naložila. K odvolaniu prokurátora je potrebné uviesť, že vzhľadom na rozhodnutie krajského súdu je predčasné sa zaoberať ustanovením § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, pričom druhá časť odvolania prokurátora, vzťahujúca sa na zaradenie obžalovanej na výkon trestu odňatia slobody, je vecne a právne správna.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.